

[Udenrigsministeren.]

roparåd med hr. Brusvang, bare sige, at jeg er enig med ham i, at Europarådet netop i denne situation kan få en helt overordentlig betydning til at holde sammen på de ni plus de ni, hvis man ellers ser opgaven på en realistisk måde. Jeg er også enig i, at man ikke skal forcere tanken om direkte valg til Europa-Parlamentet.

Hr. Steen Folke kom med en række bemærkninger om EF, og jeg indrømmer, at jeg havde glædet mig til at få en debat, en diskussion, men jeg blev sørgeligt skuffet. Man måtte jo spørge, når man havde hørt hr. Steen Folke: findes der virkelig ikke i VS ét eneste gangbart argument mod EF, der kan holde for en bare overfladisk vurdering? De argumenter, vi fik i dag, var jo af en art, så man simpelt hen ikke kan være bekendt at præsentere dem. Den ene ting, hr. Steen Folke sagde, var, at før 1972 var der overhovedet ikke tale om politik, det var økonomi alt sammen.

Jeg står her med det hæfte, der blev udsendt før 1972 som vejledning i forbindelse med folkeafstemningen, et helt hæfte om det udenrigspolitiske samarbejde. Da hr. Steen Folke altså ikke kender det, har jeg et ekstra eksemplar med, og jeg har tilladt mig at sætte dato og dedikation på; jeg skal lægge det på hr. Steen Folkes plads bagefter.

Hr. Steen Folke sagde, at der var truffet beslutning om direkte valg til Parlamentet. Der er, som alle, der har fulgt med, ved, ikke truffet en sådan beslutning, bl. a. fordi Danmark og Norge ikke vil være med, og så kan beslutningen ikke træffes; men selv de lande, der var med, gav det ikke i beslutningens form.

Hr. Steen Folke sagde, at vetoretten var blevet udvidet. Det er ikke rigtigt. Vetoretten er blevet indskrænket, nemlig til at omfatte det, den skulle omfatte, da den i sin tid blev aftalt, mens den efterhånden var kommet til at omfatte alt muligt mellem himmel og jord. Den er altså blevet indskrænket, og når hr. Steen Folke spurgte: den udvidelse, er det det, jeg tænker på, når jeg taler om en naturlig udbygning? Nej, det er det ikke, alene fordi vetoretten angår det communautaire samarbejde, og min bemærkning stod i afsnittet om det politiske samarbejde.

Så kan man i øvrigt tage hr. Steen Folkes argumenter; det var nogenlunde sådan hele vejen ned. Jeg beklager det lidt, for vi trænger i og for sig til nogle fornuftige debatter om EF. Vi må altså bare tage til efterretning, at vi kan ikke få krudt til den fra VS, og det er der jo ikke noget at gøre ved.

Fru Kristine Heltberg var inde på spørgsmålet, om vi kunne lægge pres på Sydafrika. Har vi nogen muligheder for det, skal det blive gjort, for jeg vil da gerne sige, at det internationale problem i den del af verden, som bør trykke os mest, er spørgsmålet om Namibia, som jeg også var noget inde på i første omgang, og som vi jo også tidligere har samarbejdet om.

Vedrørende spørgsmålet om flygtningene fra Argentina har jeg svaret på den ene del af det, nemlig kvotaen; anden del vil jeg gerne have lov at undersøge nøjere, før jeg svarer.

Hr. Lasse Budtz: Europarådet har jeg været inde på. Hr. Lasse Budtz spurgte om grunden til, at vi var forholdsvis kølige over for et permanent organ i forbindelse med sikkerhedskonferencen. Hvad grunden var? Ja, nu skal jeg forsøge, om jeg kan udtrykke mig en lille smule diplomatisk, men hr. Lasse Budtz kan jo nok fange, hvad jeg forsøger at sige. Vi vil gerne se en lille smule, hvordan sikkerhedskonferencen bliver omsat i virkelighed, hvor megen åbenhed der bliver over grænser, hvor meget der kommer til at fungere, før vi laver alt for mange organer med, skal vi sige autoritet over både den østlige og den vestlige del af Europa. Dette er ikke et nej til organet, men det er et nej til organet nu, for vi vil gerne have en lille smule mere fornemmelse af, hvilke muligheder dette organ får for at virke både i Vest og i Øst, hvis vi tænker os et sådant organ oprettet.

Så citerede hr. Lasse Budtz NATOs generalsekretær for nogle bemærkninger om Kissinger og spurgte, om jeg ikke ville imødegå dem. Jeg må sige, at da jeg jo har relativt travlt i forvejen, vil jeg nødig korrigerer alt, hvad hr. Luns kan finde på at sige, og jeg vil tro, at han har det nogenlunde på samme måde med mig, så det tror jeg vi skal lade ligge.

Så spurgte hr. Lasse Budtz om Cambodia, og dér vil jeg gerne sige, at det, vi gør i vores anerkendelsespolitik nu, er, at vi aner-